

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρίς φοραῖς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8—9 χιλιᾶδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς ἂν ἔσται πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποδλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γωστοποίηση πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τῆς κάθε φορᾶ.

Ἡ διεύθυνσις

τῆς ἀδιοικήτου μυστικῆς ἀστυνομίας τοῦ Παλιανθρώπου,

Πρὸς

τὸν διευθυντὴν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Περαιᾶ καὶ ἀπασῶν τῶν χωραφίων ξερικῶν καὶ ἀξερᾶστον

Κύριε Κοσοράκε.

Ὁ ἀσεβάστως ἀναφερόμενος σὲς ρωτᾶ :

Πρῶτο. Ποῦ εἴσουνα προχτῆς τὸ μεσημέρι. Δεύτερο, τί ἔτρωγες, καὶ τρίτο ποῦ κοιμήθηκες ;

Εἴσουνα στὰ μπάνια τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὅπου ὁ Δαμασκηνὸς εἶχε τραπέζι σένα, τὸν Φιλήμων, τὸν τμηματάρχη Βαρελίδη, καὶ κάτι ἄλλους δικασταῖς καὶ ἀφοῦ φάγατε τὸ μεσημέρι καὶ ρουφήξατε σαμπάνιας μᾶς μέθησε καὶ πῆγε καὶ ἔκανε μπάνιο τὸ καταμεσήμερο καὶ ὕστερα πῆγε καὶ μᾶς ξαπλόθηκες μέσα στὰ γυναικεῖα μπάνια, γιὰ νὰ πέρνης μυρουδιὰ, φαίνεται, καὶ σὲ βγάναν στῆς τέσσαρης ἡ ὥρα ποῦ ἀρχισαν κ' ἐρχότανε ἡ γυναῖκες.

Διὰ ταῦτα ἅπαντα ὅλα, καὶ ἐπειδὴ ἕνας κοτζᾶμ διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας, πρέπει νὰ βρίσκεται πάντοτε ἀμέθυτος καὶ ἀγρυπνος, διὰ ταῦτα λέγομε, σὲ καταδικάζω, εἰς πρόστιμο νὰ πίνης ἄλλοτε λιγώτερο καὶ σὲ ἐπίπληξι νὰ μὴ κοιμᾶσαι ἄλλοτε σὲ γυναικεῖα μπάνια, εἰς τὰ ἑποῖα μέσα μπορεῖ νὰ σοῦ γίνῃ διατράξι νεύρων.

Βλέπεις τα ποῦ θέλησες νὰ με διορίσης μυστικὸν ὑπαστυόν, νὰ λοιπὸν ν' ἀρχίσω ἀπὸ σένα πρωτον.

Πρὸς τὸν ἑδίο

καὶ ὅμοιο διευθυντῆ τῆς Ἀστρονομίας.

Κύρ Κοσοράκε.

Προχτῆς ὕστερα ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἦσουν κᾶτω στὸ μαγαζοπάζαρο καὶ ἐπιθεωροῦσες τὸ πράγμα ποῦ εἶχαν φερμένο

οἱ περβολαρεῖοι. Εὔγε. Κεκὰ ἔκανε, καὶ γι' αὐτὸ σοῦ ἀφαιρεῖται τὸ μισὸ τῆς ποινῆς τῆς ἀνωτέρου ἐπίπληξις καὶ μεταρρυθμίζεται ἡ τιμωρία σου ἀπὸ σαμπάνιας εἰς ισόβιο ρετσίνατο.

Ἐκεῖ ἔμαθες ἀπὸ ἕνα παιδί ποῦ δουλεύει στὸ καφνεῖο ποῦ εἶναι στὴν ἁγία Τριάδα, ὅτι ὁ κλητῆρας Νικόλας Κοκκάλας ἢ κοκῶνας τοῦ μίλησε περὶ διὰ γραμμάτων, καὶ ἐπειδὴ τὸ παιδί δὲν καταλάβαινε ἑλληνικὰ τὸ ρίμαξε στὸ ξύλο, οὐλα τοῦτα σοῦ ἀνκφέρθηκαν ἀπὸ τὸ παιδί καὶ σὺ διάταξες τὴν σύλληψι τοῦ κλητῆρ.

Τώρα θέλωμε νὰ μάθωμε, ἔως πότε ἡ φαύλη ἀκρίδα, ἔως πότε ὁ ἀχρεῖος Κοκκάλας θι προσβλήνη τὸν ἕναν καὶ τὸν ἄλλον;

Σοῦ τὸν καταγγέλω λοιπὸν ὡς φαυλεπίφουλον καὶ μάρτυρα τῆς κατηγορίας προτεινω ἀπασαούλην τὴν φρουρὰ τοῦ Ἀερίφωτος στρατιωτικῆ καὶ ἀστρατιώτη, γυναῖκες τε καὶ ἄνδρες, εἰ ὅποιοι δύνανται καὶ μποροῦν νὰ μαρτυρήσουν περὶ τῆς ἐντίμου διαγωγῆς τοῦ ἀναγώγου αὐτοῦ κλητορά σου, ὁ ὅποιος σπέρνει τὴ μεγαλύτερη διαφθορὰ στὴ κοινωνία.

Νὰ δοῦμε τί θὰ κάνης, πρὸς ἱκανοποίησι τῆς κοινωνίας.

Πρὸς τὸν Προθυπουργόν.

Περὶ ληψις. Ἀναφορὰ τοῦ Παλιανθρώπου πρὸς τὴν ἀφεντομουτσουναρά σου, περὶ τῆς κουταμάρας σου καὶ μετὸ νὰ μὴ συμμαζεύεται εἰς τὸ κολοκυθοκεφάλι σου.

Προθυπουργέ.

Ἡ φραντζέζικη βουλή ἐψήφισε πενήντα χιλιάδες φράγκα πρὸς βοήθεια τῶν χολερισμένων τῆς Αἴγυπτος.

Σὺ πελλικῆρι τοῦ κουραδύκαστρο τοῦ Καρολῆ Δερβέν, σὺ ἥρωα ποῦ ἔστειλες τὰ βατσέλα μας νὰ κατακτίσουν τὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ ἐξόδεψες καὶ γιὰ τῆς δυὸ δουλιὰς τόσαις χιλιάδες, σὺ φιλάνθρωπε τοῦ Σαβκεκούλ ποῦ ἐνῶ ἄρηνες ἐδῶ

στη φλογιά και ψοφούσαν οι άνθρωποι σαν τα σκυλιά και του; ξεφταν με τα κάρρα ενώ τα φορείς του Έρυθρου Σταυρού τα έτρωγε ο ήλιος, συ που φρόντιζες και έστειλνες από τα ελληνικά χρήματα του έρυθρου σταυρού βοήθειαις και συνδρομαίς, στην Έλβετία και την Αμερική ακόμα, τα στραβά σου δεν τ' ανοίγεις να στείλεις και μια βοήθεια στους θάμους; Αλεξανδριανούς οι όποιοι ύστερα από τη καταστροφή του άραπόξυλου τού; ήρθε τότε και η δεύτερη καταστροφή της χολέρας και χάθηκαν οι άνθρωποι από της γης το πρόσωπο.

Όταν στις ανάγκαις της πατρίας μας στέλναν της λίρας, και έρχότανε καρδιαίως για να καταταχτούν έθελοντές στο στρατό, τότε ήτανε καλοί οι Αλεξαντρινοί, τότε που τους ρίμαζε τους ανθρώπους ή χολέρα ούτε ένα χέρι βοήθειαις δεν τους δίνομε.

Αν το ελάχιστο στην Αλεξάντρα δεν μπορούμε να τους βοηθήσωμε, αυτούς τους άπορους που καταφυγαν εδώ χωρίς δουλειά και χωρίς λεπτά, θα τους αφήσωμε να πεθάνουν μέσα στους δρόμους; Δεν πρέπει να συστηθῆ μια έπιτροπή προς βοήθειαι των άπορων Αλεξανδρινών;

Εσύ, άφιλόπατρι, ψωρούπεριφανε, άχάριστε έλληνα, άφιλάνθρωπε, γαΐδαρε τέλος πάντων άξεσημάρωτε, — Όχι γαΐδαρε, γιατί σου δίνει τινάς τιμή άνομαζόντάς σε γαΐδαρο... να σε πῆ τινάς, άμ τι να σου πῆ; που ότι κι αν σου πῆ τραγιάζει. Μεινε λοιπόν, όπως είσαι γάδαρος. Αλλά στάσου. Ας σε κατεβάσωμε λίγο πάρα κάτω από γάδαρο. Αμ δεν πάη πάλι, γιατί τότες θα σε κάνωμε κατώτερο από γάδαρο, και είναι προσβολή σου, άς ανεβάσωμε λοιπόν μια βαθμίδα να σε κάνωμε ανώτερο από γάδαρο. Αλλά κι αυτό δεν πάει, γιατί ο προβιβαζόμενος από γάδαρος γίνεται υπερπαργάδαρος, και συ δεν αξίζεις προβιβατισμού.

Μεινε λοιπόν στη θέση σου προς το παρόν, δηλαδή στην προθυπουργαχίδουρική σου θέση και όταν έρθη ή βουλή τα βλέπομε.

Προς τον κύριον Σούτσο

Δήμαρχον της Χρυσολέφαντης Αθηνάς και όλης της Αθηνάς και των Κουκουβαούνων, συν όμοῦ και της άρροντησίας.

Δήμαρχέ μας.

Μας τα ζάβωσε; από τότε. Από τότε θύλωσαν τα νερά,

ΔΕΥΤΕΡΗ ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΟΥ

(Γράφεται χάριν των γυναικών).

IB.

— Δεν φταις σύ; λέει ο πατέρας της Μισμιλίτσας, άμ ποιάς φταις;

— Να έκνεος που με ζελάχισες.

Τότες γυρίζει ο πατέρας της Μισμιλίτσας και κυττάζει καλὰ καλὰ στα μούτρα το Νταϊδάκι και το άναγνωρίζει και χωρίς να χάση καιρό σηκώνει το χέρι του και του καταφέρει δυό μπουφλους χειρότερους από κείνους που δίνει κάμμια φορὰ ο διευθυντής, εις τρόπον ώστε της φάνηκε ο ουρανός σποντόλι και ή θάλασσα φκλή.

Το Νταϊδάκι έβλεπε τῆ; αλάψες, άλλ' ο γεροπατέρας της Μισμιλίτσας; δεν ήτανε από κείνους που χαμπαρίζουν από τέτοια γυναικοκαμώματα, και σου τσακώνει τη καλή μας απ' τ' αὐτί και άμείσως στο δάσκαλο—την πήγε στον πατέρα της δηλαδή.

Αμ τῆν είδε ο πατέρας της σηκώθηκε, έκανε μια μετά-

πίνωμε λάσπη. Αν νομίζης πως πήρες τη δημαρχία για να το ρίξης όξω, μάθε πως κακό λογαριασμό έκανες χωρίς τον ξενοδόχο.

Κει στο γεφύρι του Νεκροταφείου ρίχνουν χώματα και κιντεούν να το βουλώσουν, τα δε ψωροφάναρα ανάβουν μόνο μια ώρα και έπειτα σβύνουν, και καλησπερούδια σας και γλύστρησα.

Α, καλὰ και κόντεψα να το ξελάσω. Ο Σκαμαρούπας ο μηχανικός, μουπε να σου πῶ, — μα χωρίς και να σου πῶ πως μου τόπε κείνος—ώστε κίτταζε να μη το πῆς,—δτι να κυττάξης να διορθώσης κάτι άφεντάνθρωπους που σούκαναν τον φίλο και ευχαζαν έπειτα πικρατήματα έναντίον σου, κατά της έκλογαίς, δηλαδή σούπεζαν τον διπρόσωπο. Γι' αυτό δεν μας μέλει, είναι δική σου δουλειά, όποιους θέλεις πάψε και όποιους θέλεις διώρισε.

Άκουσε τότε να τα πούμε κρυφὰ για να μη μας μαθαίνει όλος όκόσμος.

Να κάνης στη Ναξοπι κἀμμια έκκλησία για να μη πηγαίνει μια κοτζάμ συνοικία στον άγιο Σιδερέκ, στα κατσαθρακα και έκκλησιάζεται. Έκ των προτέρων δε σου ύπόσχομαι γῶ, άμα ο δήμος βάνει τα θεμέλια, να σου μαζέψω με ζητιανιά τέσσα χιλιάδες δραχμαίς, σιγουραμέντο, έχτός τους έργάτας, όσοι θα έργαστούν της δωρεάς για τη βοήθεια της έκκλησίας για λίγες μέραις. Είναι τῆς ντραπῆς ή καλλίτερη συνοικία να μένη χωρίς έκκλησία. Θέλεις να μάθης δε που πρέπει να γίνει ή έκκλησία; Προσκάλεσε τους νοικοκυρούς τους από πάνω και πέρα της Ζωοδόχου Πηγῆς να σου πούν.

Έτσι κάνουν οι καλοί δημαρχοί που θέλουν να άποκτίσουν την άγάπη των δημοτών τους.

Αὐτὰ όλα ήθελα να σου τα πῶ με πιδ χοντρή γλώσσα, με βάνουσο τρόπο, άλλὰ έχε χάρι που είμαι με το κόμμα σου, και δεν μπορῶ να κάνω άλλουως. Αλλουως έβλεπες πως μιλούσα.

Συμπολίτες

Ο Κώστας ο ξένος και ο Αλέξης ο Καλούδης, ύποψήφιοι δημοτικοί συμβούλοι, σας ευχαριστούν για όσαις χιλιάδες ψήφους τους δόσατε, χωρίς οι περισσότεροι σας να τους γνωρίζετε.

Ας τούς πούμε και μετῆ;—Σπόλὰ τ'.

νοια και της φίλης το χέρι, τῶθάνε μάλιστα και στο κουτέλο του, έπειτα με τρόπο ευγενικό πήρε και μια καρέκλα και είπε της κόρης του να καθιση να αναπαρτῆ λιγάκι, γιατί μπορούσε να είτανε κουρασμένη και από την άγρυπνία και από τον κόπο, και από την έκστρατεία τη νυχτερινή, έπειτα κάθισε κι αυτός κοντά της προσκαλώντας και τη γυναίκα του να καθιση κι αυτή, ως καθως και τον πατέρα της Μισμιλίτσας τον φίλο του, και άρχισε να λέη:

— Καλῶς όρισες, κόρη μου, και που είσουνα, τόσο καιρό, να έγωμε και καλό ρώτημα; Κάνωμε μαύρα μάτια να σε δοῦμε. Συ καλέ μου, μου άλλαξες και μου έγινες άλλη άντ' άλλης. Έγινες άρσενικοθήλυκη, γιατί έχεις μούτρα γυναικεία και ρούχα άντρίκια. Αί, και πως πέραςαες τη νυχτιά σου, και πως μετῆ τα κλοπεράσες στο ταξείδι; Καλὰ αϊ; Ευχαριστῶ. Όταν κλοπερνῆ το κορίτσι του, δεν μπορεῖ παρά να ήναι και ο πατέρας του εύχρηστημένος.

Δις κορίτσι μου, δῶ στο κουτέλο μου μήν έχω τίποτα σημάδια, έτσι σαν ζογκώματα; γιατί ή μάνα σου δεν βλέπει, έγῶ όμως αισθάνομαι ένκ μικρό θάρος στο κουτέλο από την ώρα που μετῆ έφυγες με το καλό. Δεν πειράζει, αὐτὰ συμβαίνουν και στα Παρίσια, θα μου πῆς. Αί, περαστικά μου και περαστικά σου και περαστικά και της μάνας σου.

Άκουσε, κορίτσι μου, σετῆ; έδῶ τα κορίτσα το κάνουνε της μόδας να κλέφτετε. Αὐτό θα μου άπαντήσης είναι δική σας

Κιρός τον καθηγητή κύριον

Πωάννου και διευθυντή κύριον Κοσονάκο, γιατί δεν ξέρω από τους δυό σε ποιόν να άποτανθῶ. Προτεινω άρμ.

Λοιπόν κύριοι, και οι δυῶ μαζῶ.

Τι πράγματα είναι αὐτὰ; Όσαις Μαγδαλινές πάσχουν πηγαίνουν στο νοσοκομείο των γυναικών. Δεν είναι έτσι; Καλὰ, ή κύριε; Μαγδαλινοτρόφες, ήγουν σας οι διευθυντριαίς των περθεναγωγείων, γιατί πάν στο νοσοκομείο και τῆς φοβερίζουν, ότι αν δεν βγούν όξω θεραπευμένες και άθεράπειταις, θα τῆς κάνουν και τῆς δείζουν;

Είπαμε χιλιάκις φοραίς, ότι των Μαγδαλινών το ζήτημα, είναι ένα από τα σπουδαιότερα κοινωνικά ζητήματα, τα όποια ενδιαφέρουν οὔλη την πολιτεία, και ότι περι αὐτών των πλασμάτων πρέπει να ληφθῆ μια πολλή μεγάλη φροντίς, γιατί οι παθόντες από της Μαγδαλινές, ως άνθρωποι, και έρχόμενοι ύστερα εις γάμον, έχτός που θλάφτουν της γυναικής τους κάνουν και παιδιά παθιασμένα και τρών την ζωή τους σε γιατρικά.

Γι' αυτό λοιπόν, έπιθυμούμε να μάθωμε από σενα μεν κύριε διευθυντή, με τί δικαίωμα πῶν και φοβερίζουν τα άπολαλῶτα αὐτὰ πρῶτα ή άρχιμαγδαλινές, από σε δε κύριε διευθυντή του Νοσοκομείου, γιατί έπιτρέπεις αὐτὰ τα μασκαράλικια, άφου υπάρχει κει φρουρά.

Κλαίν, μωρὲ ή γυναικες, κλαίν που να πάρη ο διάολος τον πατέρα και τη μάνα που σας γέννησαν, θα μετῆ κάνετε όλους σάπιους και θα κατανητή ή ελληνική γενεά χειρότερη και από τη φαύλη και σαπιμένη των Παρισίων, για να λέμε τότες στ' αλήθεια,—αὐτὰ συμβαίνουν και στα Παρίσια.

Προς τον διευθυντή.

Μη τ' άκοῦς και δεν είναι αλήθεια αὐτό που γράφουν ή άλλαις έφημερίδες πως βρωμῆ το σφαγείο. Το σφαγείο δεν βρωμῆ, άλλὰ βρωμῆ κείνο που βρωμῆ.

Βρωμούν τα ψοφίμια που πῶν και πετούν άπόξω από το σφαγείο, οι ψοφοί γάδαροι, τα ψοφια άλόγατα και τα κάρρα των άκαθαρσιών, ήγουν σου των λεγόμενων, που ρίχνουν κει κοντά.

Δουλειά, αν θέλετε να κλεφτῆτε ή να μη κλεφτῆτε. Έχετε και σετῆ την ιδιοκτησίας σας, και την ιδιοκτησίας σας αὐτή μπορετε να την διαθέσετε όπως θέλετε; Πάει καλὰ. Αλλά άπάνω στο πράγμα σας αὐτό, στην ιδιοκτησία σου πρέπει να έφερης, κυρά μου, ότι έχω κ' έχω το πρώτο μερίδιο, και δεν μπορετῆ να το διαθέσης χωρίς την άδειά μου, συ όμως έκανες του κεφαλιού σου, τότε όπως τῶκνες είναι καλὰ καμωμένα και αν ήναι κακὰ, στα μούτρα σου και ξεμπερδέψε τα όπως τῶκνες.

Έγῶ που σε γέννησα, κόρη μου, και ή μάνα σου που σε κοιλοπόνεσαι ενδιαφερόμαστε περισσότερο από σενα ριά να σε ρίξωμε σε καλὰ χέργια. Οι γονέοι σου μπορετῆ να θέλουν ποτές το κακό σου; Όχι. Το θέλεις όμως μοναχή σου. Φάτο λοιπόν.—(Με συχώρεσι, γείτονα, άλλὰ ο λόγος το φέρνει, παραφέρνεται τινὰ; κάμμια φορὰ άπάνω στο θυμίτου καιδεν ξέρει τί λέει).

Μούθελες να μου πάρης άντρα και να ήναι και δημοτικός σύμβουλος, σάματις; ο δημοτικός συμβουλάτορας είναι κανέννας πρίντισπας της Ουκάικας, να, είναι ένκ κωθῶνι, που άφίνει τη δουλειά του για το συμβουλίκο.

Τότες άς έρωμε εις ένα άλλο ζήτημα, το πιδ σπουδαίο. Είσαι άνθρωπος και συ και έχεις αισθημα. Σου άρεσε ένας άνθρωπος, ένας νέος, ένας γέρος, ένας γάδαρος τέλος πάντων. Πάρτον. Αλλά ο γάδαρος με τί θα σε ζήση; Με τον

Όλα αὐτὰ στον καιρό του Όθωνα εθάρπτοντο, άπαράλλα—χατα όπως στην άρχή που πήρε τη δημαρχία ο δήμαρχός μας έθάρπε τη σκῆνη σε βαθειούς λάκκους για να μη βρωμῆ, έτσι λοιπόν και συ διέταξε να μη ρίχνουν κει τα ψοφίμια άλλὰ να θάρπτωνται ή καλλίτερα να χώνωνται ή βωδοκοιλιαίς και τα πτώματα που πετούν όξω και να μη άδιάζουν κει τα κάρρα.

Καταλαβίγκος; Κάνε αὐτό που σου λέμε και αν ξαναβρωμῆ να έρθω να μου τρίψης τη μούρη μέσα.

Να και μια κουβέντα άλλὰ μπουρνέζικη.

Από το παραθύρο μου άκουσα χτες δυό γέρους να κάνουν αὐτή τη κουβέντα:

Ο ένας γέρος: — Ξέρεις, ήγεροπατέρα, σε που πέφτει το Νοσοκομείο;

Ο άλλος γέρος: — Είσαι ξένος ή ντόπιος;

Ο άλλος. — Καλέ τί μου λες, είχα και σπῆτι κοντά στο νοσοκομείο και κατοίκησα μετῆ και τρία χρόνια, και θα μου πῆς πως δεν ξέρω που είναι το νοσοκομείο;

Ο δεύτερος. — Αμ τότες τί ρωτάς;

Ο πρώτος. — Οῦ, τότες, έδωκα τη παραιτήσή μου.

Καταλάβατε τότες τίποτα απ' αὐτή τη κουβέντα; Να μετῆ το Θεο, ουτε γῶ.

Έπιστολή γραμματος.

Προς τον κύριον εξοχώτατον ύπαστρονόμον του Περαίας κύριον Σωτήρχον.

Εκλαμπρότατε.

Κατάλαβες πως ότι μολις γρονιστήκαμε, ότι θα τα χολάσωμε πάλι; Έγῶ έτσι μου μυρίζει μια δουλειά.

Μαθένω πως στην αγορά έχεις μια σπειρά κλητήρων οι όποιοι είναι όλοι φαταούλιδες, ήγουν σου άφίνουν τους ψαράδες να πουλούν βρώμια ψάρια, γιατί τα φρέσκα τα τρών αὐτοί και τους χασάπιδες να πουλούν την όκα με τραχόσα δράχμα και τα άλλα και τιοῦτα.

Αὐτό λέγεται κακή έπιβλεψη, ή καλλίτερα κανεις το στραβό, γιατί και συ φαίνεται, θα μυρίζης κάμμια φορὰ κανένα φρέσκο μπαρμπουνάκι ή κάμμια μוסκαρίσσα πριζολίτσα.

σανότου; Ο δημοτικός σου σύμβουλας με τί θα σε ζήση; Με το συμβουλίκο του; Αλλά είναι άμιστος. Για να βλέπης να πεσοκόβωνται για να βγούν δημοτικοί συμβούλοι μερικῶι μερικοί καταστηματαρχίδες, που έχουν τον τρόπο τους και ζούν, θα πῆ, ότι δεν είναι τίμιοι άνθρωποι, και ότι γυρεύουν από τον άμιστο συμβουλίκο τους κάτινις να κερδέψουν, έχτός αν ήναι νοικοκύριδες.

Α δεν σου λέω, ανθρωπαπιπῆνα είσαι και συ, και θα κάνης έρωτα, άλλὰ εγῶ όταν πήρα τη μάνα σου, δεν της έκανα έρωτα, την πήρα γιατί έμαθα πως ήτανε γυναίκα, και είπα μια γυναίκα μου πέφτει στο πλάι μου, γυναίκα για γυναίκα, δεν γύρισα να την δῶ αν έχη μάτια στα φρύδια, την πήρα και ο,τι βγήκε βγήκε και βγήκε τσαναμπέτις, γιατί ο,τι της λέω, κείνη μου αντίλεγει και είναι με το κόμμα σου, και θέλει να σε παντρέψη με άνθρωπο που από τα ρούχα που φορῆ και κλέφταις δεν φοβάται, και επειδή ο ψωφίτης δεν είχε πως να ζήση έσκέφτηκε να κλέψη σενα και να ζήση με τη καμπορά μου. Με ρωτάς έμε πῶσα ξόδεψα για να σε άναστήσω και σε κάνω κοτζάμ κορίτσι για να σε βρῆ άλλος έτοιμη;

Αλλά και άλλοτες σε συμβούλεψα και παρατήρησα, ότι από λόγια δεν πέρνεις λοιπόν, δυ οῦ τίπτει λόγος, τίπτει ράβδος... και.....

Αῦριο τα καθεκαστα.

*Ο Καταγκιόλης του Ντέρσερ πέρνει μέτρο του διειθριτού του.

Αυτά όλα, φιλαράκο μου, καθόλου δέν μου άρέσουν, γιατί έχω μόνο μερδικό δέν έχω, άλλ' ούτε καν ή φιλοτιμία σου σου βόσταζε να μου στείλεις ένα ψάρι, ας ήναι και σιναγρίδα δέν θά μου καθίση στό στομάχι. Τέλος πάντων άνοιξε τά μάτια σου και κάντα τέσσαρα να μή σου πάρη ό διάολος τήν μπάμ τρελελέ, και βγάλωμε και τ άλλα στα φώρα, τά όποια αν άνοιζωμε τά παληά τεφτέρια θά τά πάρωμε όλα περι διαγραμμής.

Καλή συναπάντησι αύριο.

Στό Φάληρο.

Αυτό τό κρασί είναι γεμάτο μίλιας.

*Α, μπά, έτσι σου φαίνονται.

Πρός τόν διοικητή τών κανονιερίδων

Γενναιότητα σουροσπαθάτε και παχυαλογάτε.

*Έτσι να χαρής τά σπιρούνια σου, μίλησε, καυμένε, κείνους τούς σαλπιστάς που πάν πρωί πρωί με τής καραμουτζες τους στό Βαθρακονήσι και ζυπνούν τόν κόσμο με τό ταράμ τατά τους.

Τί διάολο, κοτζάμ χωράφια τής σκοποβολής δέν τούς χωρούν μόνο πάν να κάνουν τής πρόβαις τους από κάτω από τά σπίτια τών νοικοκυρέων και τούς ζυπνούν άπάνω στόν γλυκό τους ύπνο; *Αμ αυτό δέν υποφέρεται. *Έμπρός φώρα τά σπαθιά. *Α όχι, στάσου, στάσου. Αυτοί οι κατεργαρέοι, φαίνονται να έχουν κεί τίποτα έρωμένες και πάν με τής σάλπιγγες να τής κάνουν καντάδες, τέτοιαις καντάδες ας λείπουν καλλιτέρα.

Διάταξε λοιπόν υπερπαργενναιότητα να συμμαζευτούν οι σαλπιστάς σου, γιατί οι ένοχλούμενοι έχουν βουλή και άποφασί να πάρουν ναυτικές μοτορούδες και να έρχονται κάθε μεσάνυχτα να σου διορθώνουν τ' αυτιά και σε νανουρίζουν.

Επίσημον.

*Όσοι δέν έστειλαν παράδες από τής επαρχίας και έξωτερικό, ας μάθουν ότι έπειδή αρχίζει από τόν Αύγουστο δευτερος χρόνος του Παληάθρωπου, θά τούς κοπή τό φύλλο και χαλάλι να τούς γίνουν όσα θέλουν να μου φάν.

Καμμιά διόρθωσι δέν θά γίνη στό φύλλο, γιατί οι καρξοτακισμένοι υπόσχονται βελτιώσεις, μόνο θά σάς τόν μεγαλώσω λίγο για να πέρνη περισσότερα γραμματα μέσα.

Τό παλιόρι του Ντέρσερ που σηκώνει και τόν οίγαρό.

Ο δικηγόρος

Νικολοπουλος ας λάβη τόν κόπο αύριο να περάση ύστερα από τό μεσημέρη από τό σπίτι μου, γικτί δέν ξέρω τό δικό του, για σπουδαία ύπόθεσί του.

*Από τούς πολιτικούς μπάτσους δέτε πως έγιναν τά μούτρα του πρωθυπουργού μας.

Χάθηκε ένα σκυλάκι

κανελι, που μοιάζει σα λαγός, και έχει τή κοιλιά του από κάτω άσπρη, όποιος τό βρήκε να μου φέρη και θά του δώσω ένα τάλλαρο.

*Αν τόχη ό μπόγιας του δίνω δυό, αν τόχη άλλος του κάνω ένα τραπέζι από κεφαλάκια και τό τάλλαρο ξεχωριστά.